

Heinolan kaupunki

MAA-AINESTAKSA

1.7.2016 ALKAEN

Heinolan kaupungin ympäristö- ja rakennuslautakunta 20.4.2016 § 52

Heinolan kaupunginhallitus 9.5.2016 § 111

Heinolan kaupunginvaltuusto 23.5.2016 § 38

MAA-AINESTEN OTTAMISSUUNNITELMAN TARKASTAMISESTA JA YHTEISKÄSITTELYSSÄ RATKAISTAVAN YMPÄRISTÖLUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELYSTÄ JA TOIMINNAN VALVONNASTA SUORITETTAVAT MAKSUT

1 § YLEISTÄ

Maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä luvanhakija tai toimenpiteen suorittaja on velvollinen suorittamaan maa-aineslain (MAL, 555/81) 23 §:n sekä maankäyttö- ja rakennuslain (MRL, 132/99) 145 §:n nojalla kunnalle tämän taksan mukaan määräytyvän maksun.

Maa-ainesten ottamista koskeva lupahakemus ja samaa hanketta koskeva ympäristönsuojelulain (YSL, 527/2014) mukainen ympäristölupahakemus on maa-aineslain mukaan käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana. Yhteiskäsittelyssä ratkaistavan ympäristölupahakemuksen käsittelystä ja ympäristöluvan mukaisen toiminnan valvonnasta luvanhakija tai toimenpiteen suorittaja on velvollinen suorittamaan MAL 23 §:n sekä MRL 145 §:n nojalla kunnalle tämän taksan mukaan määräytyvän maksun.

2 § MAA-AINESTEN OTTAMISSUUNNITELMAN TARKASTUSMAKSU

Ottamissuunnitelman tarkastamisesta luvanhakijan on suoritettava kunnalle seuraavat maksut:

2.1 Suunnitelmaa kohti 200 €, minkä lisäksi ottamisalueen pinta-alan mukaan 70 €/ha; sekä lisäksi hakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan 0,01 €/m³, kuitenkin vähintään 300 €.

2.2 Tarkastusmaksua määrättäessä, hakemuksessa otettavaksi esitetystä maa-ainesten määrästä, otetaan 200.000 m³ ylittävältä osalta huomioon 50 % ja 500.000 m³ ylittävältä osalta 25 %.

2.3 Lupaviranomaisen päätös vähäisestä poikkeamisesta hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai lupamääräyksistä (MAL 16 §) 300 €; sekä lisäksi peritään hakemuksessa esitetyn aikaisemman luvan ylittävän maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan jokaiselta m³:ltä, jolla aikaisempi ottamislupa ylittyy 0,02 €/m³

2.4 Laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäinen hanke, josta ei tarvitse laatia erillistä ottamissuunnitelmaa (MAL 5 §) 300 €

2.5 Jos lupahakemus hylätään, peritään tämän taksan mukaisesta tarkastusmaksusta 50 %, kuitenkin vähintään 300 €

2.6 Jos luvanhakija peruuttaa lupahakemuksensa ennen kuin lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman tarkastamiseksi, tarkastusmaksua ei peritä.

Jos lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman tarkastamiseksi, ja jos lupahakemus peruutetaan ennen päätöksen antamista, peritään toimenpiteitä vastaava osuus maksusta. Kuitenkin vähintään 100 €.

2.7 Jos luvanhaltija luopuu maa-ainesten ottamisesta aloittamatta sitä tai luvan voimassa ollessa, tarkastusmaksua ei palauteta.

2.8 Mikäli ottamisluvan voimassaoloaikaa hakemuksesta jatketaan, peritään lupahakemukseen liittyvän ottamissuunnitelman tarkastamisesta vain kohdan 2.3 mukainen perusmaksu edellyttäen, että jatkoajan myöntäminen ei vaadi ko. suunnitelman muuttamista. Maksu peritään myös, mikäli maisemoinnille on myönnetty jatkoaikaa.

2.9 Päätös hakemuksesta toiminnan aloittamiseen ennen luvan lainvoimaisuutta 200 €.

2a § YHTEISKÄSITTELYSSÄ RATKAISTAVAN YMPÄRISTÖLUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELYMAKSU

Ympäristölupahakemuksen käsittelystä luvanhakijan on suoritettava kunnalle seuraavat maksut:

2a.1 Ympäristölupahakemusta kohti perusmaksu 1000 €.

Mikäli hakemus sijoittuu pohjavesialueelle, lisätään maksuun 250 €.

Mikäli hakemus sijoittuu alle 500 m lähimmästä asuin- tai lomarakennuksesta lisätään maksuun 250 €.

2a.2 Päätös ympäristöluvan muuttamisesta (YSL 89 §, YSL 90 §) viranomaisen asian käsittelyyn käyttämän ajan mukaan 53 €/h.

2a.3 Päätös ympäristölupamääräyksen määräajan pidentämisestä (YSL 91 §) 300 €

2a.4 Päätös ympäristöluvan selventämisestä (YSL 92 §) 53 €/h.

2a.5 Jos ympäristölupahakemus hylätään, määräytyy käsittelymaksu tämän taksan mukaisesti.

2a.6 Jos luvanhakija peruuttaa lupahakemuksensa ennen kuin lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin lupahakemuksen käsittelemiseksi, maksua ei määrätä.

Jos lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin lupahakemuksen käsittelemiseksi, ja jos lupahakemus peruutetaan ennen päätöksen antamista, on käsittelymaksu toimenpiteitä vastaava osuus maksusta. Kuitenkin vähintään 100 €.

3 § MAA-AINESLUVAN VALVONTAMAKSU

Ottamistoiminnan valvonnasta luvanhaltijan on suoritettava vuosittain seuraavat maksut:

3.1 Lupapäätöksessä otettavaksi myönnetyn vuotuisen maa-ainesten määrän mukaan 0,02 €/m³; sekä lisäksi ottamisalueen pinta-alan mukaan 60 €/ha, kuitenkin vähintään 200 €.

Mikäli lupapäätöksessä otettavaksi myönnetty vuotuinen maa-ainesten ottamismäärä ylittää 20.000 m³, otetaan tämän ylittävältä ottamismäärältä valvontamaksua 50 % ja 50.000 m³ ylittävältä osalta 25 %.

Mikäli lupapäätöksessä ei ole esitetty vuotuisia maa-ainesten ottamismääriä, jaetaan valvontamaksua määrättäessä otettava maa-ainesten kokonaismäärä luvan voimassaoloajan vuosien määrällä ja käytetään näin saatua keskiarvoa vuotuisen valvontamaksun määräämisen perusteena.

Mikäli lupa on voimassa vain osan vuotta, peritään kyseiseltä vuodelta vain sitä vastaava osuus vuotuisesta valvontamaksusta.

Mikäli maisemoinnille on myönnetty jatkoaikaa, jatkoajalta peritään valvontamaksua sen vuoden loppuun, jolloin maisemointi on hyväksyttävästi suoritettu 60 €/ha, kuitenkin vähintään 300 €/vuosi.

3.2 Luvanhaltija on velvollinen maksamaan ensimmäisen vuotuisen valvontamaksun ennen ottamistoimintaan ryhtymistään ja seuraavat valvontamaksut vuosittain kunnan määräämänä ajankohtana. Vuotuista valvontamaksua maksetaan luvan voimassaoloajalta. Mikäli luvanhaltija on laiminlyönyt lupaan perustuvan maisemointivelvollisuutensa, tulee valvontamaksua maksaa siihen saakka kunnes maa-ainosalue on maisemoitu hyväksytysti.

3.3 Mikäli luvanhaltija ilmoittaa kirjallisesti valvontaviranomaiselle tammikuun loppuun mennessä, ettei maa-aineksia ko. vuonna oteta, luvanhaltijalta ei peritä vuotuista valvontamaksua. Mikäli luvanhaltija toimii ilmoituksensa vastaisesti, peritään valvontamaksu normaalisti.

3.4 Mikäli vuotuinen myönnetty ottamismäärä ylitetään, luvanhaltijan/ottajan on ilmoitettava ylityksestä kirjallisesti valvontaviranomaiselle ja kunnalla on oikeus periä ylityksen osuus valvontamaksusta heti.

3.5 Mikäli luvanhaltija ennen lupa-ajan päättymistä ilmoittaa lopettaneensa kokonaan lupapäätöksessä tarkoitetun maa-ainesten oton ja lupaan liittyvät velvoitteet ovat tulleet täyteen, ei valvontamaksuja ko. vuoden jälkeisiltä vuosilta peritä.

3.6 Mikäli lupa peruutetaan maa-ainelain 16 §:n perusteella, ei valvontamaksuja ko. vuoden jälkeisiltä vuosilta peritä edellyttäen, että lupaan liittyvät velvoitteet ovat tulleet täyteen otetulta osalta. Lupavelvoitteiden loppuunsaattamisen valvonnasta aiheutuneet kustannukset peritään.

3.7 Mikäli lainvastaisen kotitarveoton johdosta valvontaviranomainen ryhtyy tarkastus-, keskeyttämis- tai muihin toimenpiteisiin, peritään aiheutuneet kulut noudattaen tätä taksaa soveltuvin osin.

3.8 Mikäli valvonta vaatii erityistoimenpiteitä kuten esim. suuritöisiä vaaituksia, peritään valvontakulut toimenpiteistä kunnalle aiheutuneiden kustannusten mukaan.

3.9 Mikäli maa-aineslupaan liittyy yhteiskäsittelyssä ratkaistu ympäristölupa, lisätään vuosittaiseen valvontamaksuun 53 €.

4 § KUULEMINEN

4.1 Perusmaksu 20 €, rajanaapuri 30€/kuultava ja muu asianosainen 15 €/kuultava.

4.2 Hakemuksesta kuuluttaminen/lehti-ilmoitus; peritään todelliset kuuluttamis- ja ilmoituskulut.

5 § VAKUUDET

5.1 Jälkihoito- ja maisemointitoimenpiteiden vakuudeksi luvansaajan on asetettava kunnalle riittävä vakuus (esim. pankkitalletus tai pankkitakaus). Vakuuden suuruutta määrättäessä huomioidaan toiminnan laatu ja vaikutukset ympäristöön. Vakuuden voimassaoloajan tulee jatkua vähintään yhden vuoden yli maa-ainesluvan päättymisestä.

Vakuuden ohjeellinen suuruus sora- ja hiekka-alueilla on vähintään 4000 €/ha.

Vakuuden ohjeellinen suuruus kalliokivialueilla on vähintään 5000 €/ha

5.2 Vakuuden hyväksyminen/vaihtaminen/muuttaminen 80 €/vakuus

6 § PAKKOKEINOPÄÄTÖKSET

6.1 Valvontaviranomaisen tai sen määräämän viranhaltijan keskeyttämispäätös ottamiselle (MAL 15 §, YSL 181–182 §) 200 €

6.2 Valvontaviranomaisen päätös velvoitteiden noudattamisesta (MAL 14 §, YSL 175 §) 200 €

6.3 Uhkasakon tai teettämisuhan asettamispäätös (MAL 14 §, YSL 175 §, YSL 184 §) 500 €

6.4 Uhkasakon tai teettämisuhan tuomitsemispäätös (UhkasakkoL 10 §) 600 €

6.5 Teettämisuhan täytäntöönpano (UhkasakkoL 15 §) 800 €

7 § LUVAN VELVOITTEISTA VAPAUTTAMINEN (MAL 13 a §)

Mikäli lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen on siirretty toiselle, ja hakemuksesta luvan haltija vapautetaan lupaan liittyvistä velvoitteista sekä hyväksytään hänen tilalleen toinen, peritään velvoitteista vapautetulta 150 €.

8 § MAKSUPERUSTEITA

8.1 Otettavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää). Mikäli valvontamaksu peritään jälkikäteen, muunnetaan irtokuutiometrit kiintokuutiometreiksi jakamalla määrät seuraavilla muuntoluvuilla:

sora 1,3
hiekkä 1,3
louhe 1,8
savi 1,6
multa 1,4

8.2 Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-aineslain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille.

8.3 Jos tarkastus- tai valvontatehtävät johtuvat luvattomasta tai luvanvastaisesta toimenpiteestä taikka siitä, että toimenpiteen suorittaja muutoin on laiminlyönyt hänelle kuuluvat velvollisuutensa, maksu voidaan periä korotettuna ottaen huomioon kunnalle aiheutuvat ylimääräiset kulut.

Valvonnan suorittamiseksi tehty ylimääräinen tarkastus 200 €.

8.4 Maksu on suoritettava laskussa määrättyä aikana. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, eräänytyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan. Maksamatta jäänyt maksu voidaan periä ulosottoina ilman erillistä tuomiota tai päätöstä.

8.5 Maksuihin sisältyy kunnan asiakirjojen lunastuksesta määräämä maksu.

8.6 Taksan mukaisia maksuja määrättäessä otetaan huomioon toimenpiteen laajuus, vaativuus ja viranomaisten käyttämä aika ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Tämän perusteella maksua voidaan hankkeen vaativuuden mukaan laskea tai korottaa 20 – 50 %, mikäli toimenpide olennaisesti poikkeaa keskimääräisestä tasosta.

8.7 Tarkastusmaksu määrätään maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan. Valvontamaksu määrätään ensimmäisen kerran maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan ja sen jälkeen sitä tarkistetaan vuosittain kunakin vuonna valvontamaksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan.

8.8 Palautuksen määrä lasketaan maksun määräämishetkellä voimassa olleen taksan mukaan.

9 § MAKSUPERUSTEIDEN HYVÄKSYMINEN JA VOIMAANTULO

Tämä taksa tulee voimaan 1.7.2016 alkaen. Taksan 3 §:n maa-ainesluvan valvontamaksut tulevat kuitenkin voimaan 1.1.2017 alkaen. Taksa tulee voimaan muutoksenhausta huolimatta.

MAA-AINESTAKSAN PERUSTELUT

1 § Yleistä

Maa-aineslain 23 §:n ja maankäyttö- ja rakennuslain (132/99) 145 §:n nojalla luvan hakija tai toimenpiteen suorittaja on velvollinen suorittamaan maa-ainesten ottamislupahakemuksen ja ottamissuunnitelman tarkastamisesta sekä ottamistoiminnan valvonnasta ja muista viranomaistehtävistä kunnalle maksun, jonka perusteet määrätään kunnan hyväksymässä taksassa. Maa-aineslain 23 §:n mukaan maksu määrätään 1.7.2016 alkaen samoin myös yhteiskäsittelyssä ratkaistavan ympäristölupahakemuksen käsittelylle ja luvan valvonnalle. Yleisimmin yhteiskäsittelyssä käsiteltävä lupa koskee kalliokiviaineksen ottamista, joka edellyttää maa-aines- ja ympäristölupia. Nämä lupahakemukset voidaan käsitellä 1.7.2016 alkaen yhdellä päätöksellä. Maksu voidaan määrätä perittäväksi ennen sen toimenpiteen (viranomaistehtävän) suorittamistakin, johon maksu kohdistuu. Jos toimenpide (viranomaistehtävä) jää suorittamatta, maksu on siltä osin hakemuksesta palautettava.

2 § Maa-ainesten ottosuunnitelman tarkastusmaksu

2.1 Maa-ainestaksan 2 §:ssä määrätään ottamissuunnitelman tarkastamisesta perittävästä maksusta. Maksun määräytymisperusteena on suunnitelmakohtainen kiinteä maksu ja hakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-ainesten kokonaismäärän tilavuuden mukaan määräytyvä maksu. Maksulle on määrätty kuitenkin vähimmäistaso.

2.2 Tarkastusmaksun määräytymisen perusteena olevalle maa-ainesten tilavuudelle voidaan määrätä kuutioperusteinen raja tai rajoja, joiden ylittävältä osalta maksuperusteen määräytymiseen lasketaan mukaan vain tietty % -osuus.

2.3 Luvan voimassaoloaikana voi lupaviranomainen antaa päätöksellään suostumuksen poiketa vähäisesti lupapäätöksessä hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä. Suostumuksen edellytyksenä on, että poikkeaminen ja sen laatu, ottaen huomioon lupaharkintaan koskevat säännökset ja määräykset, ei merkitse luvan olennaista muuttamista eikä vaikutusta asianomaisen asemaan tai luonnonolosuhteisiin (MAL 16 §). Suostumuksesta perittävän maksun määräytymisperusteena on poikkeamisesta perittävä kiinteä maksu.

2.4 Laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäisen hankkeen, josta ei tarvitse laatia erillistä ottamissuunnitelmaa (MAL 5 §), tarkastusmaksu määräytyy kiinteän perusmaksun mukaan. Hakemuksen liitteineen ja ottamisalueen sijaintitietoineen voidaan katsoa muodostavan sellaisen yksinkertaisen suunnitelman, jonka tarkastamisesta voidaan maksu periä.

2.5 Mikäli lupahakemus hylätään, tulee kunnan määrittellä taksassa, mikä osuus taksan mukaisesta maksusta peritään. Yleensä tulisi hakijaa etukäteen informoida luvansaannin edellytyksistä ja selvät kielteiset tapaukset pyrkiä palauttamaan, jotta hakija välttyisi turhilta tarkastusmaksuilta. Samoin tulisi ylimitoitetuista ottamismääristä etukäteen neuvotella ja muuttaa hakemusta siten, että hakemuksesta tulee realistinen, sillä maksuperusteena käytetään hakemuksessa otettavaksi esitettyä maa-ainesmäärän tilavuutta.

Todettakoon, että kielteiset tapaukset vaativat erityisen perusteellista tutkimista ja valmistelua, joten palautukselle ei tältä pohjalta ole perusteita. Kyseessä onkin lähinnä kohtuullisuusharkinta. Periaate on sama, jos hakemus hylätään oikeusprosessin kautta. Kuitenkin peritään vähimmäismaksu molemmissa tapauksissa.

2.6 Tarkastusmaksua ei tule, mikäli lupahakemus peruutetaan ennen kuin viranomaisen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin sen tarkistamiseksi. Olennaisiin toimenpiteisiin voidaan katsoa yleensä ryhdytyn, mikäli lausunto ja kuulemismenettely lupahakemuksen johdosta on suoritettu. Mikäli lupahakemus peruutetaan kesken valmistelutyön, peritään valmistelutyötä vastaava osuus tarkastusmaksusta.

2.7 Jos luvansaaja luopuu maa-ainesten ottamisesta, aloittamatta sitä tai luvan voimassa ollessa, ei perittyä tarkastusmaksua palauteta. Tarkastusmaksu vastaa kunnalle aiheutuneita toteutuneita kustannuksia.

2.8 Maa-ainestaksan 2 §:ssä määrätään ottamissuunnitelman tarkastamisesta perittävästä maksusta. Jos hakemuksen voimassaoloaikaa jatketaan ilman, että ottamissuunnitelmaa joudutaan muuttamaan, ovat hakemuksen tarkastamiskustannukset selvästi uuden hakemuksen kustannuksia pienemmät. Maksun määräytymisperusteena on suunnitelmakohtainen kiinteä maksu.

2a § Yhteiskäsittelyssä ratkaistavan ympäristölupahakemuksen käsittelymaksu

2a.1 Yhteiskäsittelyssä ratkaistun ympäristöluvan perusmaksuun tehdään lisäykset silloin kun toiminta sijoittuu pohjavesialueelle tai lähelle asutusta. Tällöin luvan käsittelyyn kuluva työmäärä on suurempi, johtuen vaativammasta lupaharkinnasta. Pohjavesialueilla kuullaan valtion aluehallintoviranomaista ja arvioidaan tarvittavat pohjaveden suojaus- ja tarkkailumääräykset. Lähellä asutusta edellytetään etenkin meluhaittojen torjunnan ja tarkkailun huomioimista lupapäätöksessä. Lupahakemuksen käsittelyhintaa perustuu arvioon luvan käsittelyn viranomaisen omakustannushinnasta.

2a.2 Ympäristöluvan muuttamiseen kuluva viranomaisen työmäärä vaihtelee paljon tapauskohtaisesti, mistä johtuen on määrätty maksu tuntihinnan perusteella.

2a.3–6 Kielteiset lupapäätökset vaativat erityisen perusteellista tutkimista ja valmistelua, joten palautukselle ei tältä pohjalta ole perusteita. Käsittelymaksu perustuu hakemuksen käsittelystä tulleisiin tosiasiallisiin viranomaiskustannuksiin. Mikäli hakemus vedetään pois kesken asian käsittelyn, vastaa maksu tosiasiallisia viranomaiskustannuksia.

3 § Maa-ainesluvan valvontamaksu

3.1 Maa-ainestaksan 3 §:ssä määrätään ottamistoiminnan valvonnasta perittävistä maksuista. Maksun määräytymisperusteena on otettavaksi sallitun maa-ainesten kokonaismäärän tilavuus ja maa-ainesalueen pinta-ala. Vähäisiä ottamismääriä varten on syytä määritellä vähimmäismaksu, jotta maksu kattaisi aiheutuvat valvontakustannukset. Valvontatoimenpiteet kohdistuvat luvanvaraiseen maa-ainesten ottamiseen. Tavanomainen kotitarvekäyttö jää valvontatoimenpiteiden ulkopuolelle eikä siitä myöskään peritä valvontamaksua. Poikkeuksen muodostaa lainvastainen kotitarveotto, josta peritään maksu tätä

taksaa noudattaen soveltuvin osin. Valvontamaksu kattaa valvonnasta aiheutuvat kulut kunnalle.

3.2 Vuotuinen valvontamaksu suoritetaan kunnan määräämänä ajankohtana kerran vuodessa. Valvontamaksujen perimisen keskittämällä tiettyyn ajankohtaan helpotetaan maksujen perimiseen ja seurantaan liittyvää työtä. Maisemoimattomien maa-ainesalueiden valvonta aiheuttaa vastaavan työn kuin normaali maa-ainesvalvonta.

3.3 Maa-ainesten ottamistoiminnan valvonta on jatkuvaa toimintaa ja mikäli luvanhaltija haluaa vapautua vuotuisesta valvontamaksusta, hänen tulee kirjallisesti ilmoittaa valvontaviranomaiselle, ettei maa-aineksia kyseisenä vuonna oteta. Mikäli ilmoitusta ei ole tehty, valvontamaksu peritään riippumatta siitä, otetaanko maa-aineksia tai ei. Ilmoitus siitä, ettei maa-aineksia oteta, tulee tehdä, jotta välttyään turhilta valvontatoimenpiteiltä. Valvontaviranomainen ei voi ilman ilmoitusta tietää otetaanko maa-aineksia vai ei.

3.4 Lupapäätöksessä ilmoitettu maa-ainesten vuotuinen ottamismäärä, jota käytetään valvontatarpeen arvioimiseen, on ohjeellinen ja lupapäätöksen mukainen otettava maa-ainesten kokonaismäärä on sitova. Lupapäätöksessä otettavaksi sallittu maa-ainesten kokonaismäärä voidaan ottaa myös luvan voimassaoloaikaa lyhyemmässäkin ajassa edellyttäen, että vuotuisen sallitun ottamismäärän ylityksestä ilmoitetaan valvontaviranomaiselle kirjallisesti etukäteen. Tällainen nopeutettu maa-ainesten ottaminen yleensä edellyttää myös tehostettua valvontaa, jotta mahdollisia maa-aineslain 16 §:n mukaisia ennalta arvaamattomia haitallisia vaikutuksia ympäristöön, asutukseen tai luonnonolosuhteisiin voitaisiin vähentää.

3.5 Luvanhaltija voi vapautua luvan voimassaoloajan jäljellä olevien vuosien valvontamaksusta, mikäli hän on täyttänyt lupaan liittyvien määräysten mukaiset maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- ym. velvoitteet. Tästäkin menettelystä tulee kirjallisesti ilmoittaa valvontaviranomaiselle.

3.6 Maa-aineslain 16 §:ssä säädetään, että lupaviranomainen voi muuttaa tämän lain nojalla antamia lupamääräyksiä tai peruuttaa luvan, mikäli lupamääräyksiä on jatkuvasti tai muutoin törkeästi rikottu. Mikäli lupa peruutetaan, ei valvontamaksuja peritä luvan peruutuksen jälkeisiltä vuosilta. Lupaan liittyvät maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- ym. velvoitteet tulee luvanhaltijan tällöinkin suorittaa. Näiden velvoitteiden loppuunsaattamisen valvonnasta aiheutuneet kustannukset peritään.

3.7 Valvontaviranomaisen tulee valvoa, ettei myöskään kotitarveotolla ole maa-aineslain vastaisia seurauksia. Tämä valvonta on MAL 23 §:n mukaan maksullista.

3.8 Taksa lähtee siitä, että maa-ainesten ottamisen valvonta on melko suurpiirteistä ja silmä määräämistä. Valvontaviranomaisen tekemä vaaituslaitteen käyttö tilanteissa, jossa korkomerkit ovat hyvin saatavilla, sisältyy normaalin valvontamaksuun. Mikäli valvontaan liittyy suuritöisiä ja kustannuksiltaan suuria mittauksia tällaiset erityistoimenpiteet ovat maksullisia. Nämä ilmoitetaan lupapäätöksessä siltä osin kuin ne ovat lupavaiheessa ennakoitavissa. Lähtökohtaisesti vaaitukset ja mittaukset kuuluvat toiminnanharjoittajan itsensä tehtäviksi. Valvojan suorittamat suuritöiset tutkimukset tulevat kyseeseen erityistapauksissa, joissa lupaehtoja on epäilty rikottaneen.

3.9 Taksan mukainen valvontamaksu koskee 1.7.2016 jälkeen yhteiskäsittelyssä käsitellyjä ympäristölupia. Vanhojen ympäristölupien valvontamaksuissa sovelletaan ympäristön-suojelun erillistä taksaa. Valvontamaksu sisältää mm. vuosiyhteenvedon tarkastamisen.

4 § Kuuleminen

Maa-aineslain 13 §:n mukaan maa-aineslupaa koskevan hakemuksen johdosta on kuuluttettava kunnan ilmoitustaululla sekä varattava ottamisalueen sisältävään kiinteistöön rajoitettujen kiinteistöjen ja muiden alueiden omistajille ja haltijoille tilaisuus tulla kuulluiksi. Jos hakemuksessa tarkoitettulla hankkeella voi olla huomattavaa vaikutusta laajalla alueella tai lukuisten henkilöiden oloihin, hakemuksesta on lisäksi ilmoitettava ainakin yhdessä hankkeen vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä.

Yhteiskäsittelyssä ratkaistava ympäristölupa lisää päätöksen kuulemiskuluja, koska kuultavaksi tulee laajempi asianosaispiiri. Kuuleminen tehdään maa-aines- ja ympäristölupahakemusten osalta samalla kertaa. Ympäristölupahakemuksesta kuulutetaan lehdessä hakemusvaiheessa ja päätöksen antamisen jälkeen. Ympäristölupahakemuksesta ja sen johdosta tehdystä päätöksestä lähetetään tiedoksi tieto kaikille asianosaisille.

Kuulemisessa on soveltuvin osin noudatettava mitä maankäyttö- ja rakennusasetuksen (895/1999) 86 §:ssä säädetään. Kuulemisesta ja ilmoituksista aiheutuneet kulut kuuluvat luvan hakijan maksettaviksi.

5 § Vakuudet

Maa-aineslain 21 §:n mukaan lupaviranomainen voi ainesten ottamista koskevassa päätöksessä tai luvan saajan pyynnöstä myöhemminkin antaa luvan ainesten ottamiseen ennen kuin lupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman, jos luvansaaja asettaa hyväksyttävän vakuuden niiden haittojen, vahinkojen ja kustannusten korvaamisesta, jotka päätöksen kumoaminen tai luvan muuttaminen voi aiheuttaa. Tämän vakuuden hyväksymisestä voidaan taksan mukaan periä maksu. Vakuuden suuruus harkitaan tapauskohtaisesti.

Lupaviranomainen voi vaatia, että ennen ainesten ottamista hakijan on annettava hyväksyttävä vakuus maa-aineslain 11 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta. Tämän vakuuden hyväksymisestä voidaan periä maksu samoin kuin vakuuden mahdollisesta myöhemmästä muuttamisesta tai vaihtamisesta.

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle maa-aineslain 13 a §:n nojalla, lupaviranomainen voi määrätä, että uusi luvanhaltija asettaa ennen ainesten ottamista 12 §:ssä tarkoitetun vakuuden. Vakuuden tarkastamisesta peritään taksan mukainen maksu. Lupamääräyksissä tulee pääsääntöisesti edellyttää, että jälkihoito-, siistimis- ja muut määrätyt toimenpiteet tulee suorittaa luvan voimassaoloaikana.

Vakuuden tulee olla voimassa riittävän kauan, jotta lupamääräysten mukaiset maise-
mointi-, jälkihoito- ja siistimis- sekä istutusvelvoitteet ehditään suorittaa ja esim. mahdollisten istutusten kasvuun lähtö todeta. Vakuuden suositellaan olevan voimassa toistaiseksi.

6 § Pakkokeinopäätökset

Jos ainesten ottamiseen ryhdytään vastoin lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka muutoin laiminlyödään niiden mukaisten velvollisuuksien täyttäminen, asianomainen voidaan velvoittaa noudattamaan säännöksiä ja määräyksiä, poistamaan tai muuttamaan tehdyn työn vaikutukset taikka palauttamaan vallinnut olotila ja täyttämään velvollisuutensa sakon uhalla tai sillä uhalla, että tekemättä jätetty suoritetaan laiminlyöjän kustannuksella. Toimenpiteen keskeyttämisestä ja pakkotoimenpiteisiin ryhtymisestä voidaan MRL 145 §:n mukaan periä maksu.

Tämän taksan mukaiset pakkokeinopäätösten maksut koskevat myös 1.7.2016 jälkeen yhteiskäsittelyssä käsitellyjä ympäristölupia. Vanhojen ympäristölupien maksuissa sovelletaan ympäristönsuojelun erillistä taksaa.

7 § Luvan velvoitteista vapauttaminen (MAL 13 a §)

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen on maa-ainelain 13 a §:n mukaisesti siirretty toiselle ja hakemuksesta luvanhaltija vapautetaan lupaan liittyvistä velvoitteista sekä hyväksytään hänen tilalleen toinen, peritään velvoitteista vapautetulta taksan mukainen maksu. Samalla tulee harkittavaksi vakuuden antaminen uuden luvanhaltijan osalta, jolloin häneltä peritään 5 §:n mukainen maksu, mikäli vakuus vaaditaan.

8 § Maksuperusteita

8.1 Otettavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää).

8.2 Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-ainelain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille. Tällä on pyritty saamaan maksujen määräytyminen yksinkertaiseksi. Maksuperusteen vaihtelu otettavan maa-aineksen laadun mukaan johtaisi vaikeisiin käytännön soveltamisongelmiin.

8.3 - 8.5 Jos tarkastus- tai valvontatehtävät johtuvat luvattomasta tai luvanvastaisesta toimenpiteestä taikka siitä, että toimenpiteen suorittaja on muutoin laiminlyönyt hänelle kuuluvat velvollisuutensa, maksu voidaan periä korotettuna ottaen huomioon kunnalle aiheutuvat ylimääräiset kulut. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain (633/1982) mukaan. Taksan mukaisiin maksuihin sisältyy kunnan asiakirjojen lunastuksesta määräämä maksu. Mikäli tämän taksan mukaista maksua ei muistutuksesta huolimatta ole maksettu, voidaan se periä ulosottoina ilman erillistä tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin laissa verojen ja maksujen täytäntöönpanosta (706/2007) säädetään.

8.6 Tämän taksan mukaisia maksuja määrättäessä otetaan huomioon toimenpiteen laajuus, vaativuus ja viranomaisten käyttämä aika ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Taksa yleensä kattaa keskimääräisen hankkeen aiheuttamat kustannukset kunnalle. Tämän perusteella maksua voidaan korottaa tai laskea kunnan päättämien vaihtelurajojen sisällä, mikäli hanke olennaisesti poikkeaa keskimääräisestä hankkeen tasosta. Sellaisia erittäin

vaativia hankkeita, joissa taksan mukaisen maksun korotus voi tulla kyseeseen, ovat esimerkiksi kalliokiviaineksen ottamishankkeet tai alueet joiden lähellä on normaalia enemmän asutusta.